

[Indenrigsministeren]

Chefpsykologen har i denne forbindelse i Politiken den 29. marts 1984 bl.a. citeret uddrag af en rapport udfærdiget af Københavns stadsrådgivning efter dennes besøg på afdelingen den 8. februar 1984, dvs. før Jons flugt og tilbagekomst til afdelingen. Da det direkte fremgår af chefpsykologens udtalelser, at der er tale om en rapport fra ca. 10. februar 1984, mener jeg ikke, at oplysningerne om den periode, som chefpsykologens udtalelser refererer til, kan betegnes som vildledende, sådan som det anføres af spørgeren.

Da hele denne ulykkelige sag vedrører konkrete personers forhold, er jeg selvfølgelig af den opfattelse, at de offentlige myndigheder, der er involverede, må iagttage gældende regler om tavshedspligt. Herfra gælder dog den undtagelse, at de beskyttede parter og personer selv kan frigive oplysninger eller godkende, at andre videregiver ellers tavshedsbelagte oplysninger, ligesom myndighederne er berettigede til at give oplysninger til offentligheden om institutionens almindelige indretning, forholdsregler, klientel m.v.

Jeg vurderer på denne baggrund chefpsykologens udtalelser til pressen – i det omfang jeg er bekendt med disse – som værende et efter omstændighederne berettiget forsøg på at korrigere fejlagtige oplysninger om sagen i den offentlige debat, idet der dels er henvist til almindelige forhold for patienter på den pågældende afdeling på rigshospitalet, dels er henvist til materiale, der har været fremlagt ved retsmøder.

Spm. nr. S 368

Til *arbejdsministeren* (30/3 84) af:

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

»Med hvilken begrundelse har bestyrelsen for arbejdsmiljøfondet fundet det betænkeligt at basere et klinisk forskningsprojekt om organiske opløsningsmidler – som socialmedicinsk institut i Århus havde søgt støtte til – på en tidligere foretaget spørgeskemaundersøgelse, med hvilken begrundelse drages projektets validitet i tvivl, og med hvilken begrundelse er der givet afslag på støtte?«

Begrundelse

Arbejdsministeren har begrundet et tidligere stillet spørgsmål om begrundelse for afslag

med, at det ansøgte projekt bygger på en tidligere spørgeskemaundersøgelse, og at arbejdsmiljøfondets bestyrelse har diskuteret værdien af sådanne undersøgelser.

Begrundelsen for afslaget udtrykker en generel mistænkeliggørelse af spørgeskemaundersøgelser som valid metode – på et postulerende plan. I det konkrete tilfælde drejer det sig imidlertid om en klinisk undersøgelse. Den omtalte undersøgelse, »Helbredsforhold blandt metalarbejdere beskæftiget med metalaffedtning med klorerede opløsningsmidler«, skulle teste resultaterne fra en tidligere foretaget spørgeskemaundersøgelse. Endvidere ville den kliniske undersøgelse også give mulighed for at undersøge påvirkning af hjerte, lunger, lever og nyrer. Der er tale om en detaljeret lægeundersøgelse inkl. neurologisk undersøgelse, hjerte- og lungeundersøgelse samt neuropsykologisk testning af hukommelse, koncentration og indlæring.

Arbejdsministeren har i sit svar på mit første spørgsmål med udtrykkene »bygger på« og »baserer på« (spørgeskemaundersøgelsen) inddraget betænkeligheder ved spørgeskemaundersøgelser over det aktuelle kliniske projekt. Det vil sige – og så er det lige gyldigt, om man kan lide spørgeskemaundersøgelser eller ej – at ministeren har slået to undersøgelser i hartkorn. Ideen til de kliniske undersøgelser udspringer af spørgeskemaundersøgelsen, men selve indholdet i de kliniske undersøgelser går som sagt på at teste holdbarheden af spørgeskemaundersøgelsens resultater. Skulle der være nogen logisk sammenhæng i ministerens argumentation, burde man af al kraft støtte de kliniske undersøgelser. Arbejdsministerens argumentation bider sig selv i halen. Pointen er, at man ikke vil støtte projektet, men det kniber med at finde en begrundelse, der kan hænge sammen.

Svar (9/4 84):

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Jeg har indhentet en udtalelse fra arbejdsmiljøfondet, som i anledning af det fornyede spørgsmål om støtte til projektet »Helbredsforhold blandt metalarbejdere beskæftiget med affedtning med klorerede opløsningsmidler« (1983–40) supplerende oplyser,